

34 И повыка народы те съ оученици те си, и рече ймъ: който иска да ходи слѣдъ мѣне, да се ѿфіорли ѿ сѣбе си, и да земѣ кржатъ си, и да дойде по мѣне.

35 Защо то който иска да си оувѣрди животатъ, ще да го загуби: а който загуби животатъ си заради мѣне, и заради Енгелѣ то, той ще да го оувѣрди.

36 Защо то, що ще да се пользва чловѣкъ, ако придобие и сїчкята свѣтъ, а загуби си душа та;

37 Иль каквѣ ще да дадѣ чловѣкъ размѣнка за душа та си:

38 Защо то който се засрами ѿ мѣне, и ѿ мой те словеса въ тѣмѣ рѣда прелюбодѣйственныи и грѣшныи, и Сынъ чловѣческии ще да се засрами ѿ нѣгѡ, когато дойде въ слава та на-ѣтца свое гѡ со сватѣ тѣ Йгри.

ГЛАВА Ф.

И ГОВОРЕНІЕ ймъ: истина ви дѣмамъ, защо имъ неѣкои ѿ тіа, щото стоятъ тѣка, който не щатъ да вѣсатъ смѣрть, доклѣ не вѣдатъ царство то Божіе, защо идѣ въ сила.

2 И по шестъ дній послѣ земѣ Йисусу Петру и Іакову и Іоанну, и покачи ги на една гора высока сами на

единѣ: и превозрази се предъ нихъ.

3 И дрехи те мѣ срѣтехъ, и бѣха вѣлы по премногѡ като сиѣгъ, какви то не може вѣли никъ да извѣсли на землѧ та.

4 И ѿвѣрши се Иль съ Мвѣса: и разговарахасе съ Йисусомъ.

5 И ѿговори Пётръ, и рече на Йисуса: Оѹчите лю, докрѣ ни є да вѣдеме тѣка: и да напрѣшиме три колѣкы, тѣкѣ єдна, и на Мвѣса єдна, и єдна на Иль.

6 Защо то не знаеше що да рече: понеже бѣха многѡ оѹстрѣши.

7 И ѿблакъ ги ѿбѣнѣваше, и прїиде гласъ изъ ѿблаката, който говореше: тѣмъ є Сынъ мой возлюбленныи, нѣго слышайте.

8 И внезапѣ като поглѣди нахъ, не видѣха вече никого токмо самаго Йисуса со сїбѣ си.

9 И като слазеха ѿ гората, запрети имъ, да не кажатъ никому ѿнімъ рабочы, щото ги видѣха, но токмо когато воскрѣсне ѿ мѣртви тѣ Сынъ чловѣческии.

10 И оуджржаха въ сїбѣ си слово то, и пытаяхасе по мѣждѣ си що ще да рече тога, изъ мѣртви тѣ да воскрѣсне.

11 И го попытыха, и рѣкоха: защо говѣратъ книжници